

Victor POPA

Date personale

Locul și data nașterii: Com. Crâmpoia, județul Olt, 22 iunie 1942; Studii: Școala generală: 7 ani, 1949-1956: com. Crâmpoia, județul Olt; Studii liceale: Liceul teoretic de 4 ani, 1956-1960, loc. Slatina, jud. Olt; Studii universitare: Facultatea de Construcții Feroviare, Drumuri și Poduri din cadrul Institutului de Construcții București, 5,5 ani, 1960-febr. 1966; Specializări: -Studii doctorale, 1990-1999, titlul de „*doctor inginer*” în specialitatea „*inginerie civilă*” urmare a susținerii publice a tezei de doctorat cu titlul „*Considerații privind alcătuirea și calculul structurilor de poduri tip Langer mixte cu conlucrare*”; Obținerea titlului de „*Membru al Academiei de Științe Tehnice din România-ASTR*”, membru corespondent 2006; membru titular 2017, actualmente președinte al Secției 6 „Construcții și Urbanism” ASTR.

Activitate

Activitatea profesională de bază a fost aceea de proiectant de poduri timp de aproape jumătate de secol, perioadă în care a proiectat peste 300 de poduri executate și nenumărate alte poduri neexecutate din lipsă de fonduri sau modificări făcute de către beneficiari. Printre principalele poduri la care și-a adus contribuția directă inginerul Victor Popa au fost cele șapte poduri rutiere din totalul de nouă peste canalele navigabile din România, cu structuri moderne inovative, în premieră națională.

Activitatea culturală, literară și jurnalistică a viitorului inginer s-a manifestat încă din copilărie, când era în școala generală. De mic copil avea o voce frumoasă și a devenit unul dintre soliștii de la serbările populare. Adesea cânta în duet cu învățătoare de la școala din sat sau asistente de la spitalul din comuna natală. Avea și două hobiuri culturale, pe care le practica împreună cu cel mai bun prieten al lui din copilărie, Valeriu Ciumacu. Amândoi cântau la vioară și pictau cu acuarele. El era mai bun la pictură, în timp ce prietenul lui cânta mai bine la vioară. Cu timpul, prietenul lui a devenit pictor și apoi sculptor renumit, devenind foarte cunoscut pe plan internațional, în timp ce

Victor Popa a progresat la vioară și a devenit dirijorul corului comunal când era elev la liceu, cu care a câștigat și o serie de concursuri.

Când era elev în clasele a șasea și a șaptea (1959-1960), Victor Popa a devenit corespondent voluntar la ziarul „România liberă” și revista „Drumul belșugului”. Trimitea articole cu diverse aspecte din activitatea locuitorilor comunei, care erau publicate cu regularitate. De la revista „Drumul belșugului” primea și o recompensă de 60-70 de lei pentru fiecare articol publicat, în timp ce la România liberă intenționa să devină corespondent permanent.

Ultima contribuție literară în calitate de elev la școala elementară a fost un eseu prezentat la un concurs organizat de Casa pionierilor din Slatina. Trebuia făcută o excursie interesantă și apoi compus un eseu cu aspecte rezultate ca urmare a îndeplinirii acestui eveniment. A ales efectuarea unei excursii de-a-lungul râului Vedea până la izvoare. Nu a îndeplinit în totalitate excursia, totuși a fost suficient cât să compună un eseu. La început a compus un eseu cu descrieri ale diverselor zone atractive văzute în timpul excursiei efectuate, precum: *„Ceva timp după prânz am ajuns la marginea pădurii seculare cu stejari groși, pe care nu puteai să-i cuprinzi în brațe, cu minunatele poienite presărate cu covoare de iarbă moale, de culoare verde crud, unde ne tolăneam în primăvara târzie cu fața în sus pentru a privi albastrul cerului și a admira plutirea norilor care își schimbau continuu formele, ascultând încântați simfoniile ciripitului a tot felul de păsărele, că uneori ne uita Dumnezeu acolo și ne trezeam că s-a făcut cam târziu și trebuia să ne grăbim de plecare, că mai aveam și un drum lung de întoarcere acasă.”*

La liceu, elevul Victor Popa învăța bine. Era bun atât la Limba și literatura română cât și la Matematică. La lecțiile de Limba română era apreciat pentru eseurile lui, pe care profesoara dorea să le asculte de fiecare dată, în timp ce la Matematică era asul clasei. De asemenea, era apreciat și de profesorul de Limba latină. O situație specială s-a ivit la începutul clasei a zecea, când elevii s-au despărțit în două secții, respectiv real și umanism. Atât profesoara de Limba română, cât și profesorul de Limba latină doreau ca Victor Popa să aleagă secția umanistă și chiar l-au îndrumat să aleagă această cale. Deși profesoara de Mate nu i-a făcut nicio recomandare, el dorea de la bun început să aleagă secția real. Fiind rugat să meargă la uman, a fost pus într-o situație deosebit de neplăcută: să aleagă calea recomandată sau să mergă pe calea Matematicii, care devenise o pasiune și despre care era convins că îi va permite împlinirea visului apărut încă din copilărie de a deveni „inventator”. Până la urmă a învins dorința împlinirii visului său de copil. A constatat că nici profesorii care i-au făcut recomandări nu s-au supărat și a rămas în relații bune și cu aceștia.

Lucrări publicate

1. Popa.V,: *Har și pasiune în proiectarea podurilor, Ediția I-a*, București, Editura AGIR, 2012;

2. Popa.V,: *Har și pasiune în proiectarea podurilor, Ediția II-a completată și adăugită*, București, Editura AGIR, 2014, 388 pag.;

3. Popa.V.; *Jumătate de secol în slujba podurilor*, București, Editura AGIR, 2017, 387 pag.;

4. Popa.V.; *Structuri cu arce metalice și grinzi de rigidizare tip Langer sau Nielsen folosite pentru realizarea podurilor*, București, Editura AGIR, 2022, 336 pag.;

5. Popa. V. *Monografia podurilor rutiere peste canalele navigabile din România*, București, Editura AGIR, 2023, 227 pag.

Cartea „Har și pasiune în proiectarea podurilor” este scrisă în stil colocvial, a fost tipărită în 250 de exemplare și a avut un mare succes, încât a fost nevoie de reeditare după doi ani ca o carte adăugită și completată cu noi date apărute în cursul celor 2 ani dintre cele două cărți. Așa a apărut cea de a doua ediție a cărții „Har și pasiune în proiectarea podurilor”. Succesul cărții s-a datorat nu numai scrierilor descriptive ale tuturor părților, dar mai ales a biografiei autorului scrisă în stil beletristic, care cuprinde aspecte din viața autorului din perioada copilăriei și adolescenței. Această parte constituie primul capitol al romanului „Vremuri și vremuri” la care lucrează în prezent.

Extrase din cronici

Hristache Popescu, profesor universitar și scriitor. „*Reflecții asupra cărții Har și pasiune în proiectarea podurilor.*” *Deși pare o carte tehnică agreată doar de specialiști din domeniu, atât autobiografia, care zugrăvește perioada în care și-a petrecut copilăria și adolescența, cât și activitatea profesională sunt descrise într-un stil agreabil, accesibil oricărei persoane, fie și nespecialist în domeniu, care te cucerește prin sinceritatea prezentării dar și printr-un anumit talent de a dezvălui gradual faptele trăite. Cu virtuți care luminează, dr. ing. Victor Popa este înscris, încă de pe acum, în istoria științei și tehnicii românești. Cartea **Har și pasiune în proiectarea podurilor...** un document al împlinirii depline, al izbânzii autorului.”*

Octavian Coșovliu, specialist în reabilitări monumente istorice, biserici și mănăstiri: „*Gânduri pentru un prieten drag și un distins coleg.*” *Apreciez în mod deosebit eleganța cu care motivați unele din succese sau rezultate favorabile cu expresia (n.Dvs.) <am avut noroc>. Este evident o cursă pioasă pentru lectorii care nu au reușit să vă cunoască cu adevărat, pentru că ceilalți care v-au urmărit și au lucrat cu Dvs. mărturisesc la unison că acest <noroc> vi l-ați pregătit și susținut prin muncă cinstită, necurmată de vicii sau preocupări din afara sferelor care nu prezentau interes pentru cinste și profesionalism. Desigur că la toate acestea se adaugă „harul”.*

Ioan Bucă, Cercetător Karlsruhe, Germania, fost asistent Poduri metalice al autorului: „*Ecouri din afara țării.*” *Vă mulțumesc mult pentru volumul cărții pe care mi-ați trimis-o. M-a impresionat, și pot spune că este cea mai bună publicație cu tema <Aniversare> pe care am citit-o până acum. Vă felicit pentru reușită și vă rog să transmiteți aceste felicitări și editurii și redactorilor. Și de data aceasta v-ați prezentat la un nivel înalt. Mi-a plăcut că ați descris și ascensiunea D-vs de la un mediu rural*

modest la elita inginerimi internaționale. Nu știu câți tineri din noua generație, care au o altă mentalitate și alte scopuri decât noi, vor citi cartea. Cert este, că cei ce o vor citi, vor înțelege cu ce eforturi și cu câtă dăruire poți ajunge pe culmile tehnicii construcțiilor.

Prof. Polidor BRATU: „Profesionalism, rigoare, pasiune „Bogata sa activitate, ilustrată fie prin soluții tehnice de proiectare, fie prin soluții inovative la punerea în operă, fie prin comunicări științifice, cu o vizibilitate pregnantă și conceptuală de invidiat, a fost încununată de alegerea ca membru în cadrul ASTR (Academia de Științe Tehnice din România).”

Joan BUCĂ: „La sfârșitul anilor 1960, când eram asistent la Catedra de Poduri a Facultății de Căi Ferate, Drumuri și Poduri din București, l-am cunoscut pe Victor Popa ca un student liniștit, conștiincios și modest. Nu lăsa atunci să se întrevadă că acest student va avea o evoluție ce va culmina cu sărbătorirea sa de astăzi.”

Hristache POPESCU: Profesor universitar și scriitor: **Un om care s-a depășit în creație**, „Am scris despre dr. ing. Victor Popa cu drag, în cartea **Personalități românești în construcții** – carte apărută, în principal, datorită ajutorului său. La această aniversare dr. ing. Victor Popa se prezintă ca un om bogat, împlinit în profesie, cu „fapte vrednice de a fi scrise”, deci „fericit” – cum îi numea Plinius Junior pe cei ce săvârșeau fapte vrednice de a fi scrise!...Se prezintă cu un nume vrednic de a fi înscris în istoria științei și tehnicii românești în construcții.”

Mihai MIHĂIȚĂ, Președintele AGIR și al Academiei de Științe Tehnice: „Pentru Victor POPA, merit a venit și consacrarea, când a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR). În această calitate, ca și în aceea de membru al AGIR, a contribuit direct la realizarea unor importante acțiuni subsumate obiectivului comun de promovare a creației tehnico-științifice ingineresti. Magistrale pe apă și pe uscat din țară cuprind lucrări de artă (poduri) proiectate de doctor inginer Victor Popa. Ele sunt admirate de toată lumea, dar cel care le-a gândit și proiectat nu este făcut cunoscut. Este o mare nedreptate ce trebuie corectată prin revenirea la tradiție.”

Panaite MAZILU, Membru de onoare al Academiei Române: **Un mare constructor la o vârstă etalon:** „L-am cunoscut pe Victor Popa destul de târziu, când el deja era un nume în lumea tehnică a constructorilor din România. Și m-a bucurat faptul că obiectul principal al preocupărilor sale erau podurile. Prima dată când am luat contact cu Victor Popa a fost cu ocazia unei Conferințe pe care a susținut-o la Facultatea de Drumuri & Poduri din București despre realizarea podurilor de la Canalul Dunăre – Marea Neagră. Am fost foarte plăcut surprins când în articolul său publicat în volumul aniversar apărut când am împlinit 95 de ani menționează ceea ce am spus eu în discuțiile care au urmat acelei conferințe. Este vorba de faptul că am profitat de ocazie ca să protestez în fața auditoriului Conferinței împotriva atitudinii posturilor

noastre de televiziune care, atunci când prezintă lucrări tehnice, îi scot în evidență pe șoferi sau macaragii care lucrează cu abnegație revoluționară, dar nu spun nimic despre constructorii și inginerii care concep și execută aceste lucrări. Spuneam atunci ce s-ar întâmpla dacă la o aniversare sau prezentare a poetului Eminescu televiziunea ar veni cu un zețar sau un linotipist ca să arate cu ce elan revoluționar au scris ei la poeziile eminesciene.

Revenind la situația din țara noastră, unul dintre pionierii acestor soluții excepționale de poduri suspendate și hobanate, bineînțeles la scara națională a României, este domnul dr. ing. Popa Victor, autorul a numeroase lucrări originale având soluții deosebite pentru poduri. Menționez podul hobanat de la Agigea, excepțional de frumos și bine amplasat, cu înălțimea pilonului de 85 m și deschiderea de 162 m, precum și podul suspendat de la Gogoșu, peste un braț al Dunării la Ostrovul Mare, lângă Drobeta Turnu Severin, cu deschiderea de 240 m și lungimea totală de 360 m. În sfârșit, revenind la colegul meu Victor, pe care îl cunosc îndeaproape ca om, care în treacăt fie spus, în ciuda talentelor sale profesionale și chiar extra-profesionale – este un foarte bun cântăreț, cu o voce plăcută, l-am propus și susținut pentru a fi ales membru al Academiei de Științe Tehnice la secția de Construcții nou înființată.”

Extrase din operă

Ce-i mai scump și sfânt pe lume (1997)

Dacă cineva te-ntreabă ce-i mai scump și sfânt pe lume
Nu răspunde-așa în grabă că este un lucru-anume
Că e Soarele ce mândru strălucește în eter,
Că e Muntele sau Marea, sau că-i Luna de pe cer,
Că e Apa, că-i Pământul, că e Codrul sau Câmpia,
Că-i Orașul, că-i Județul sau că-i Țara România.
Ci gândește-te mai bine! Cine te-a adus pe lume,
Cine te-a purtat în pântec și cine ți-a dat un nume,
Cine te-a vegheat la patu-ți încontinuu fără tihnă,
Cine te-a ngrijit cu suflet fără clipă de odihnă,
Cine te-a luat în brațe, cine te-a ținut în poală,
Cin’ți-a pus creionu-n mână, cin’te-a dus întâi la școală,
Cine-acum îți duce dorul și se uită lung pe-afară
Ca fecioara sau feciorul în prag iar să îi apară
Și se culcă cu-ntristare când fecioara sau feciorul
N-au venit ca s-o mai vadă și să-i mai aline dorul,
Iar a doua zi repetă gesturile învățate
Și regretă-nlăcrimată că sunt fără rezultate?
Ia gândește-te și spune, dacă acum îți dai seama?
Ce-i mai scump și sfânt pe lume e cu siguranță... mama.

Iubitei mele, cu nețărmurită dragoste (1998)

Iubito, fără tine viața e searbădă, e seacă
Nimic pe lumea asta nu mai găsesc să-mi placă
Totul în jurul meu e gol, este pustiu
Natură moartă-i totul, nimic nu mai e viu
Puterea-mi este dusă, iar trupu-mi este frânt
Încerc să-mi ridic capul, mă zbat să-mi iau avânt
Zadarnic îi efortul, că-n față am un scut
Povară simt în spate, din piatră sunt făcut.
Dar când făptura-ți scumpă în față îmi apare
Toată negura vieții ca prin minuni dispare
În timp ce universul în două se despică
Și-o rază de lumină în zare se ridică
O, rază de lumină blândă, dulce rază
Îndreaptă-te spre mine ca să-mi rămâi de pază
Și dă-mi putere multă, când brațul îl întind
Cu drag și cu căldură iubita s-o cuprind!
Și dă-i ei viață lungă, plină de sănătate,
De bucurii, de fericire și în sfârșit de toate
Câte pe lume Domnul le-a lăsat a fi bune
Dă-le din belșug Doamne, fă Doamne o minune!
Căci asta-i bucuria pe care-o simt acum
Iubita-mi fericită să-mi stea mereu în drum.

Profil realizat de **Nicolae VASILE**